Hukuk Bölümü 2007/142 E. , 2007/139 K.

- **4857 SAYILI İŞ KANUNU UYARINCA VERILEN IDARI PARA CEZASINA KARŞI YAPILAN ITIRAZIN İDARİ YARGI YERİNDE ÇÖZÜMLENMESI GEREKTIĞI**

"İçtihat Metni"

Davacı : Al-Ak Kon.Nar.İth.İhr.San.Tic.Ltd.Şti

Vekilleri : Av.Veli Küçük, Av.Dilek Nur Küçük, Av.H.Berzan Toprak

Davalı : Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı

O L A Y : Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Adana Bölge Müdürlüğü'nün 18.4.2006 gün ve 6802 sayılı işlemi ile, 4857 sayılı İş Kanunu'nun 92. maddesine muhalefet edildiğinden bahisle aynı Kanunun 108. maddesine dayanılarak 107. maddesine göre davacı Şirket adına idari para cezası verilmiştir.

Davacı vekili, söz konusu para cezasına karşı 20.9.2006 tarihinde adli yargı yerinde itirazda bulunmuştur.

ADANA 4. SULH CEZA MAHKEMESİ; 26.9.2006 gün ve Müt.No:2006/123 sayı ile, dilekçeye ekli olarak ibraz edilen İdari para cezasına ilişkin evrak incelendiğinde, kurum müfettişi tarafından düzenlenen 10.04.2006 tarih ve 14 sayı rapor ile muteriz şirketin 4857 sayılı yasanın 92. maddesini ihlal ettiğinin tespit edildiği; her ne kadar Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Adana Bölge Müdürlüğünün itiraz edene göndermiş olduğu idari para cezası tebligatında verilen para cezasına karşı 5326 sayılı kanun çerçevesinde sulh ceza mahkemesi nezdinde itiraz edilebileceği belirtilmiş ise de, 4857 sayılı yasanın halen yürürlükte bulunan 108.maddesinin "Verilen idari para cezalarına dair kararlar ilgililere 11/02/1959 tan ve 7201 sayılı Tebligat Kanunu hükümlerine göre tebliğ edilir. Bu cezalara karşı tebliğ tarihinden itibaren en geç yedi gün içinde yetkili idare mahkemesine itiraz edilebilir." Hükmü karşısında, bu idari para cezasına itirazının mahkemeleri nezdinde çözümlenmesinin mümkün olmadığı, şöyle ki; Anayasada Türkiye Cumhuriyetinin Demokratik bir Hukuk Devleti olduğu vurgulanırken, Devlet içinde tüm kamusal yaşam ve yönetimin yargı denetimine bağlı olmasının amaçlandığı; çünkü yargı denetiminin, hukuk devletinin olmazsa olmaz koşulu olduğu, Anayasanın 125.maddesinin birinci fıkrasındaki "idarenin her türlü eylem ve işlemlerine karşı yargı yolu açıktır" kuralıyla etkili bir yargısal denetimin amaçlandığı; Hukuk Devletinde yargılamanın asıl ve doğal yerinde yapılmasının gerektiği, itiraza konu olan para cezasında yargılamasının yapılmasının gerektiği yerin idari yargı olduğu, Yönetsel uyuşmazlıkları çözebilmenin yönetimi ve yönetimin görev ve yetkilerini tanımayı gerektirdiği; İdarenin işlemlerinin kamu gücüne dayandığı, bunun devamında idari bir yasağa aykırı davranan kişiye idari bir yaptırım uygulanacağı, sonuçta çıkacak uyuşmazlıkların çözüm yerinin de kesinlikle idari yargı olması gerektiği, aksine hareketin Anayasaya aykırılık oluşturacağı; Anayasanın 8. ve 9. maddelerinde ve başlangıç hükümlerinde kuvvetler ayrı ilkesinin getirilmiş olduğu, idari bir merciinin bir idari işlemle verdiği cezaya karşı adli yargının bir karar verilmesinin Anayasaya aykırı olduğu; yine Anayasanın 142. maddesinin " Mahkemelerin kuruluşu, görev ve yetkileri, işleyişi ve yargılama usulleri kanunla düzenlenir." hükmünü ihtar ettiği, Anayasa'nın bu açık hükmünde de belirtildiği gibi Mahkemelerin görevinin ancak Kanunla belirleneceği, bunun tamamıyla kamu düzenine ilişkin bir durum olduğu, Yorum yoluyla bir Mahkemenin görev alanının değiştirilemeyeceği, genişletilemeyeceği ve daraltılamayacağı, Mahkemenin bir konuda görevli olduğuna ilişkin halen yürürlükte bulunan açık emredici bir kanun hükmü mevcut iken, yorum yoluyla bu hükmü ilga edip görevli yargı yerini görevli saymanın Anayasanın 142. maddesine açıkça aykırılık oluşturduğu; ayrıca, Anayasa Mahkemesinin 8.10.2002 tarih, 2001/225-esas ve 2002/88 karar sayılı kararında belirttiği gibi "Anayasa'nın değişik maddelerinde kurumsallaşan 125.maddesinde belirtilen idari-adli yargı ayrımına ilişkin düzenlemeler nedeniyle idari yargının görev alanına giren bir uyuşmazlığın çözümünde adli yargının görevlendirilmesi konusunda yasa koyucunun geniş takdir hakkının bulunduğunu söylemenin olanaklı değildir." Demekle, yasa koyucunun dahi idari yargının görev alanına giren bir işlemi adli yargının görev alanına sokmasının mümkün olmadığını açıkça belirttiği; Kabahatler kanunun genel gerekçesinde de "Anayasa Mahkemesinin idari yaptırımlar gerektiren fiiller dolayısı ile hüküm içeren çeşitli kanunlardaki usule ilişkin düzenlemelerle ilgili olarak verdiği Anayasaya aykırılık kararları karşısında bu kanun tasarısında idari yaptırım kararlarına karşı yargı yolu gibi konularda ayrıca düzenlemeler yapılmamıştır." Dediği, bu gerekçeden de anlaşılacağı üzere, özel kanunlarda düzenleme bulunduğu haller için bu kanun kapsamında düzenlemeler yapılmadığının görüleceği; özel hüküm içeren kanunlar çerçevesinde idari yaptırım öngörülmesi halinde, bu düzenlemelerin dikkate alınması gerektiğinin vurgulandığı, özel kanunlardaki itiraz müessesinin halen yürürlükte bulunmakta olduğu, zaten genel bir düzenlemeyi içeren 5326 sayılı Kabahatler Kanunun özel kanunlardaki düzenlemeleri ilga ettiğini gösteren herhangi bir hüküm bulunmadığı, hukuk sistemimizde sonradan yürürlüğe giren genel kanunda açıkça diğer hükümleri ilga ettiğine dair hüküm bulunmadığı takdirde özel kanunla düzenlenen hükümlerin yürürlüğünü koruyacağı; açıklanan bu nedenlerle mahkemelerine yapılan itiraza konu idari para cezasının, 4857 sayılı yasanın halen yürürlükte bulunan 108.maddesinin "Verilen idari para cezalarına dair kararlar ilgililere 11/02/ 1959 tarihli ve 7201 sayılı Tebligat Kanun hükümlerine göre tebliğ edilir. Bu cezalara karşı tebliğ tarihinden itibaren en geç yedi gün içinde yetkili İDARE MAHKEMESİNE itiraz edilebilir" hükmü gereğince idare mahkemelerince görülmesinin gerektiği gerekçesiyle görevsizlik kararı vermiş; bu karar, temyiz edilmeyerek kesinleşmiştir.

Davacı vekili, bu kez, aynı işlemin iptali istemiyle idari yargı yerinde dava açmıştır.

ADANA 1. İDARE MAHKEMESİ ; 17.11.2006 gün ve E: 2006/3260 sayı ile, 4857 sayılı İş Yasasının 92.maddesinin, 2.fıkrasında; teftiş ve denetleme sırasında işverenlerin; işçiler ve bu işle ilgili görülen başka kişiler izleme denetleme ve teftişle görevli iş müfettişleri tarafından çağrıldıkları zaman gelmek, ifade ve bilgi vermek, gerekli olan belge ve delilleri getirip göstermek ve vermek ve birinci fıkrada yazılı görevlerini yapmak için kendilerine her çeşit kolaylığı gösterme ve bu yoldaki emir ve isteklerini geciktirmeksizin yerine getirmekle yükümlü olduklarının belirtildiği, aynı yasanın 107.maddesinde ise; 92.maddenin 2.fıkrasındaki yükümlülüklerini yerine getirmeyen işveren veya işveren vekiline para cezası verileceğinin kurala bağlandığı; 31.03.2005 gün ve 25772 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan ve 01.06.2005 gününde yürürlüğe giren, 5326 sayılı Kabahatler Yasası'nın 2. maddesinde "kabahat deyiminden; yasanın karşılığında idari yaptırım uygulanmasını öngördüğü haksızlığın anlaşılacağı, 3.maddesinde, kabahatler yasasının genel hükümlerinin diğer yasalardaki kabahatler hakkında da uygulanacağı, aynı yasanın yaptırım türleri başlıklı 16. maddesinde kabahatler karşılığında uygulanacak olan idari yaptırımların, idari para cezası ve idari tedbirlerden ibaret olduğu, idari tedbirlerin de, mülkiyetin kamuya geçirilmesi ve ilgili yasalarda yer alan diğer tedbirler olduğunun hüküm altına alındığı, yine aynı yasanın geçici 2. maddesinde "Bu yasa hükümleri yürürlüğe girdiği tarih itibariyle idare mahkemelerinde dava açılarak iptali istenen idari yaptırım kararlan hakkında uygulanamaz." ve henüz iptal davası açılmamış olmakla birlikte dava açma süresinin geçmemiş olması halinde, bu yasanın yürürlüğe girdiği tarihten itibaren onbeş gün içinde 27. madde hükümlerine göre sulh ceza mahkemesine başvurulabilir." hükmüne yer verildiği; 5326 sayılı Kabahatler Yasası'nın başvuru yolu başlıklı 27.maddesinde ise, idari para cezası ve mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin idari yaptırım kararına karşı, kararın tebliği veya tefhimi tarihinden itibaren en geç onbeş gün içinde, sulh ceza mahkemesine başvurulabileceği, bu süre içerisinde başvurunun yapılmamış olması halinde idari yaptırım kararının kesinleşeceği, mücbir sebebin varlığı dolayısıyla bu sürenin

geçirilmiş olması halinde bu sebebin ortadan kalktığı tarihten itibaren en geç yedi gün içinde karara karşı başvuruda bulunabileceği, bu başvurunun, kararın kesinleşmesini engellemeyeceği, ancak mahkemenin yerine getirmeyi durdurabileceği, başvurunun bizzat yasal temsilci veya avukat tarafından sulh ceza mahkemesine verilecek bir dilekçe ile yapılacağı, başvuru dilekçesinin, iki nüsha olarak verileceği, başvuru dilekçesinde idari yaptırım kararına ilişkin bilgilerin, bu karara karşı ileri sürülen delillerin açık bir şekilde gösterileceği, dilekçede ayrıca başvurunun süresinde yapılmasını engelleyen mücbir sebebin dayanaklarıyla gösterileceği, idari yaptırım kararının mahkeme tarafından verilmesi halinde bu madde hükmünün uygulanmayacağının hükme bağlandığı; yukarıda yer verilen kabahatler yasası hükümleri incelendiğinde, ceza hukukunun genel prensipleriyle yakın ilişki içinde bulunan ve bu ilişki nedeniyle Kabahatler Yasası hükümleri kapsamında değerlendirilen bütün yasalardaki idari para cezaları için artık Kabahatler Yasası hükümlerinin uygulanmasının gerektiği sonucuna ulaşıldığı; keza yasanın geçici 2. ve geçici 3. maddede getirilen düzenleme ile de Yasanın yürürlük tarihi olan 01.06.2005 gününden itibaren açılacak tüm idari para cezalarına ilişkin davalarda Kabahatler Yasası'nın uygulanacağının açıkça hüküm altına alındığı, Kabahatler Yasası'nın tasarıdaki gerekçesine bakıldığında, bu yasanın, idari nitelikteki yaptırımlarla ilgili olarak genel bir yasaya olan ihtiyaçtan doğduğu, tasarı kapsamında tanımlanan kabahatler hakkında da uygulanmasının temininin amaçlandığının belirtildiği, Türkiye Büyük Millet Meclisi Adalet komisyonu raporunda da "Tasarıda hüküm bulunmamakta ise de, kabahatlerin ve bunlar karşılığında öngörülen idari yaptırım kararlarının bir idari işlem olmasının ötesinde, ceza hukukunun genel prensipleriyle yakın ilişki içinde olduğu düşüncesiyle; kabahatler karşılığında öngörülen idari para cezası ve mülkiyetin kamuya geçirilmesine karşı idari yargıya değil, ceza mahkemesine başvurulabilmesini mümkün kılan düzenleme yapılmıştır. Bu nedenle 1. maddeye iki bent eklenerek kabahatler dolayısıyla karar alma süreci ve idari yaptırım kararlarına karşı yasa yolu da tasarının kapsamına ithal edilmiştir. Ayrıca belirtmek gerekir ki, böyle bir düzenlemenin yapılmasına gerek de duyulmaktadır. Zira idari para cezası veya mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin kararlarla ilgili olarak, yerine getirilmeden önce, adli denetim olanağının ve bu suretle kesinleşmesinin sağlanması gerekir, böylece kişiler açısından hukuki güvence sağlanmış olur." şeklinde bir gerekçeye ve tasarıya eklenen geçici 2. madde ile de İdare mahkemelerinde görülmekte olan davalarla ilgili geçiş hükmüne yer verildiği, tasarıya eklenen geçici 3. madde ile daha önce verilmiş olan idari para cezasına ilişkin kararlara karşı henüz iptal davası açılmamış olmakla birlikte, dava açma süresinin geçmemiş olması halinde, Yasanın yürürlüğe girdiği tarihten itibaren onbeş gün içinde 27. madde hükümlerine göre sulh ceza mahkemesine başvuruda bulunabilmesine olanak tanındığının belirtildiği; bütün bu açıklamalar ile Kabahatler Yasası'nın sistematiği ve gerekçesi dikkate alındığında 01.06.2005 gününden itibaren açılacak bütün idari para cezası davalarında 5326 sayılı Kabahatler Yasası'nın uygulanmasının gerekeceği; bu durumda, 4857 sayılı Yasasının 107. maddesinde öngörülen para cezasına ilişkin davada, davanın açıldığı 27.10.2006 günü itibariyle artık Kabahatler Yasası kapsamında olması nedeniyle görüm ve çözümünün yukarıda yer verilen yasa ve hükümler uyarınca Sulh Ceza mahkemesinin görev alanında bulunduğundan işin esasının mahkemelerince incelenme olanağının bulunmadığı; ayrıca 5326 sayılı Kabahatler Yasasının 3. maddesi ile ilgili Anayasa Mahkemesinin 1.3.2006 gün ve E:2005/108, K:2006/35 sayılı kararıyla iptaline karar verilmekle beraber, yasanın iptal hükmünün Anayasa Mahkemesi kararının Resmi Gazetede yayınlanmasından başlayarak 6 ay sonra yürürlüğe gireceği belirtilmiş olduğundan ve Anayasa Mahkemesi kararının Resmi Gazetenin 22.7.2006 gün ve 26236 sayısında yayınlanması nedeniyle, bakılmakta olan davanın halen yürürlükte bulunan 5326 sayılı Kabahatler Yasasının uygulanması açısından çözümünün gerektiği; 2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Yasanın, yargı yerlerinin uyuşmazlık mahkemesine başvurmaları başlıklı 19.maddesinde. Adli, idari, askeri yargı mercilerinden birisinin kesin veya kesinleşmiş görevsizlik kararı üzerine kendisine gelen bir davayı incelemeye başlayan veya incelemekte olan bir yargı mercii davada görevsizlik kararı veren merciin görevli olduğu kanısına varırsa, gerekçeli bir karar ile görevli merciin belirtilmesi için Uyuşmazlık Mahkemesine başvurur ve elindeki işin incelenmesini Uyuşmazlık Mahkemesinin karar vermesine değin erteler" hükmünün bulunmakta olduğu; bu durumda mahkemelerinin uyuşmazlığa bakmakla görevli olmaması ve görevli mahkemenin sulh ceza mahkemesi olması nedeniyle, uyuşmazlığın Adana 4.Sulh Ceza Mahkemesinin, yasada açıkça hüküm bulunmaması ve Kabahatler Yasasının yorum yoluyla idari para cezalarının sulh ceza mahkemesinin görevine girdiğinin kabulünün mümkün olmadığı gerekçesiyle, 26.9.2006 gün ve Müteferrik no:2006/123 sayılı görevsizlik kararı üzerine uyuşmazlığa karşı mahkemelerinde dava açıldığı; hangi mahkemenin görevli olduğunun belirlenmesi için yukarıda belirtilen 2247 sayılı Yasanın 19.maddesi uyarınca mahkemelerince Uyuşmazlık Mahkemesine başvurulmasına, uyuşmazlığın incelenmesinin Uyuşmazlık Mahkemesinin kararına kadar ertelenmesine karar vermiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE:

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Ahmet AKYALÇIN'ın Başkanlığında, Üyeler: M. Lütfü ÜÇKARDEŞLER, Coşkun ÖZTÜRK, Z. Nurhan YÜCEL, Esen EROL, Levent ÖZÇELİK ve Celal IŞIKLAR'ın katılımlarıyla yapılan 2.7.2007 günlü toplantısında;

I- İLK İNCELEME :Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre; Uyuşmazlık Mahkemesi Genel Kurulu'nun 11.7.1988 günlü, E:1988/1, K:1988/1 sayılı İlke Kararında, "2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanunun bütünüyle incelenip değerlendirilmesinden, bu Kanunun uygulanması yönünden 2 nci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan, 'ceza uyuşmazlıkları' ibaresinden, savcının ya da şahsi davacının talebi ile başlayan yargılaması sonunda sanığın mahkûmiyetine ya da beraatine hükmedilebilecek davalarda, askeri ve adli ceza mahkemeleri arasında çıkan görev ve hüküm uyuşmazlıklarının anlaşılması, bunun dışında kalan tüm görev uyuşmazlıklarının 'hukuk uyuşmazlığı' sayılması gerektiği sonucuna varılmaktadır. Uygulanması idari organlara bırakılan cezalar, adli nitelikte olmadığından, bunlar hakkında yapılan itirazlar ya da açılan davalar 'ceza davası' olarak nitelendirilemezler. İdari niteliklerinden dolayı bu davalara ilişkin görev ve hüküm uyuşmazlıklarının Uyuşmazlık Mahkemesinin Hukuk Bölümünde incelenip çözümlenmesi gerektiği…"açıkça belirtilmiştir. Bu durum göz önüne alındığında, olay bölümünde yazılı başvuru konusu görev uyuşmazlığının Hukuk Bölümünde incelenmesi gerektiği kuşkusuzdur.

İdare mahkemesince, 2247 sayılı Yasa'nın 19. maddesinde öngörülen durumun aksine, adli yargı kararının kesinleşme durumu açıklığa kavuşturulmadan Uyuşmazlık Mahkemesine başvurulduğu görülmekte ise de; Başkanlık yazısıyla, adli yargı kararının kesinleşme durumunu gösteren onaylı bir örneğinin Mahkemesinden istenildiği ve sonuçta usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından, adli ve idari yargı yerleri arasında doğan görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oybirliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ : Raportör-Hakim Taşkın ÇELİK'in, davanın çözümünde idari yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Ayla SONGÖR ile Danıştay Savcısı Gülen AYDINOĞLU'nun, davada idari yargının görevli olduğu yolundaki yazılı ve sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, 4857 sayılı Kanun'un 92, 107 ve 108. maddelerine göre verilen idari para cezasının kaldırılması istemiyle açılmıştır.

22.5.2003 tarih ve 4857 sayılı İş Kanunu'nun "Amaç ve kapsam" başlıklı 1. maddesinin birinci fıkrasında, "Bu Kanunun amacı işverenler ile bir iş sözleşmesine dayanarak çalıştırılan işçilerin çalışma şartları ve çalışma ortamına ilişkin hak ve sorumluluklarını düzenlemektir" denilmiş; 92. maddesinin ikinci fıkrasında, teftiş ve denetleme sırasında işverenler, işçiler ve bu işle ilgili görülen başka kişilerin izleme, denetleme ve teftişle görevli iş müfettişleri tarafından çağrıldıkları zaman gelmek, ifade ve bilgi vermek, gerekli olan belge ve delilleri getirip göstermek ve vermek ve birinci fıkrada yazılı görevlerini yapmak için kendilerine her çeşit kolaylığı göstermek ve bu yoldaki emir ve isteklerini geciktirmeksizin yerine getirmekle yükümlü oldukları ifade edilmiş,

107. maddesinde, bu Kanunun; 92 nci maddesinin ikinci fıkrasındaki yükümlülüklerini yerine getirmeyen işveren veya işveren vekiline beş milyar lira para cezası verileceği kurala bağlanmış; aynı Kanunun 108. maddesinde, bu cezalara karşı tebliğ tarihinden itibaren en geç yedi gün içinde yetkili idare mahkemesine itiraz edilebileceği öngörülmüştür.

4857 sayılı Yasa'nın 108. maddesinde yer alan düzenleme karşısında, para cezalarına karşı yapılacak itirazların görüm ve çözümünde idari yargı yerlerinin görevli olacağının kabulü gerekir.

1.6.2005 tarihinde 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun yürürlüğe girmesi üzerine Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nce, sözü edilen Kanunun diğer kanunlarda düzenlenen idari yaptırımlar ile bunlara karşı yapılacak itirazlara ilişkin görev hükümleri üzerindeki etkisinin incelenmesi sonucunda: diğer kanunlarda düzenlenen idari yaptırımın, dayanağı olan yasanın amacı dikkate alınarak; Kabahatler Kanunu'nun 1., 2., 16. ve 19. maddelerinde belirtilen koşulları taşıması, 27. maddenin (1) numaralı bendinde belirtilen idari yaptırımlardan olması halinde, idari para cezaları ve mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin olanlarına karşı 1.6.2005 tarihinden sonra yapılacak itirazlarda sulh ceza mahkemelerinin genel görevli kılındığına ve bu nedenle doğan görev uyuşmazlıklarında adli yargı yerinin görevli bulunduğuna karar verilmiştir.

Daha sonra, 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun "Genel kanun niteliği" başlıklı 3. maddesi, Anayasa Mahkemesi'nin 1.3.2006 gün ve E:2005/108, K:2006/35 sayılı kararıyla iptal edilmiş ve gerekçeli kararı 22.7.2006 gün ve 26236 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanmış ve iptal hükmünün, kararın Resmi Gazetede yayımlanmasından başlayarak altı ay sonra yürürlüğe girmesine karar verilmiş; yasama organı tarafından iptal hükmü doğrultusunda yasal düzenleme yapılmaması sürecinde, anılan madde hükmünün yürürlükte bulunduğu düşüncesiyle, aynı doğrultuda karar verilmeye devam edilmiş; yasama organı tarafından, Anayasa Mahkemesi'nce verilen altı aylık süre içinde iptal hükmü doğrultusunda yasal düzenleme yapılması halinde ise, işaret edilen yargı yerinin yeni düzenlemenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren görevli olacağı belirtilmiştir.

Son olarak, 30.3.2005 tarihli ve 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun 3. maddesini değiştiren 6.12.2006 günlü, 5560 sayılı Yasa'nın 31. maddesinde " (1) Bu Kanunun;

a) İdarî yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümleri, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde,

b) Diğer genel hükümleri, idarî para cezası veya mülkiyetin kamuya geçirilmesi yaptırımını gerektiren bütün fiiller hakkında,

uygulanır" denilmiştir.

19.12.2006 tarihinde yürürlüğe giren bu düzenlemeye göre, Kabahatler Kanunu'nun, idarî yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümlerinin, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde uygulanacağı; diğer kanunlarda görevli mahkemenin gösterilmesi durumunda ise uygulanmayacağı anlaşılmaktadır.

Görev kuralları kamu düzenine ilişkin olduğundan, görev konusunda taraflar için bir müktesep hak doğmayacağı; bu nedenle, yeni bir yasayla kabul edilen görev kurallarının, geçmişe de etkili olacağı, bilinen bir genel hukuk ilkesidir.

Davanın açıldığı andaki kurallara göre görevli olan mahkeme, yeni bir yasa ile görevsiz hale gelmiş ise, (davanın açıldığı anda görevli olan ve fakat yeni yasaya göre görevsiz hale gelen) mahkemenin görevsizlik kararı vermesi gerekeceği; ancak, yeni yasadaki görev kuralının, değişikliğin yürürlüğe girmesinden sonra açılacak davalarda uygulanacağına dair intikal hükümlerinin varlığı halinde, mahkemece görevsizlik kararı verilemeyeceği açıktır.

Diğer taraftan, dava görevsiz mahkemede açılmış, bu sırada yapılan bir kanun değişikliği ile görevsiz mahkeme o dava için görevli hale gelmiş ise, mahkeme, artık görevsizlik kararı veremeyip (yeni kanuna göre görevli hale geldiği için) davaya bakmaya devam etmesi gerekir.

İncelenen uyuşmazlıkta, idari para cezasına ilişkin görevli mahkemeyi belirleyen yasa kuralı değiştirilmiş ve yeni düzenleme 19.12.2006 tarihi itibariyle yürürlüğe girmiş olduğuna göre, görev kuralının geçmişe etkili olacağı yolundaki genel hukuk ilkesi karşısında, 4857 sayılı Yasa'nın 92,107 ve 108. maddelerine göre verilen idari para cezasına karşı yapılan itirazın görüm ve çözümünde idari yargı yerinin görevli olduğu kuşkusuzdur.

Açıklanan nedenlerle, İdare Mahkemesinin başvurusunun reddi gerekmiştir.

SONUÇ : Davanın çözümünde İDARİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Adana 1. İdare Mahkemesi'nce 17.11.2006 gün ve E: 2006/3260 sayı ile yapılan BAŞVURUNUN REDDİNE, 02.07.2007 gününde OYBİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.